

საქმე N1/281-18 (N041240218006)

**ქუთაისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

**26 ნოემბერი 2019 წელი
ქუთაისი**

**ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს
მოსამართლე თათია გოგოლაური
სხდომის მდივანი დავით აბაშიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გ----- გ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული: მ----- თ-----

მამის სახელი: ვ-----

დაბადებული: 2----- წელი

პირადი ნომერი: 6-----

მოქალაქეობა: საქართველო

ნასამართლეობა: არ მქონე

მცხოვრები: ქუთაისი, ფ-----

ბრალდებული: დ----- ჩ-----

მამის სახელი: ა-----

დაბადებული: 2----- წელი

პირადი ნომერი: 6-----

მოქალაქეობა: საქართველო

ნასამართლეობა: არ მქონე

მცხოვრები: ქუთაისი, რ-----

ადვოკატი - თ----- მ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი;

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ;

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

მ----- თ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ 2018 წლის 24 თებერვალს, საღამოს საათებში, თავის საცხოვრებელ სახლში, მდებარე: ქუთაისი, ფ-----
-----ში მ----- თ----- არასრულწლოვანი შვილის ნ-----
თანდასწრებით იძალადა სიძეზე დ----- ჩ-----ზე (მარჯვენა მხარზე მიაყენა დაზიანება) ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით დ----- ჩ-----ს სხეულზე აღენიშნება მსუბუქი ხარისხის დაზიანება.

დ----- ჩ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ 2018 წლის 24 თებერვალს, საღამოს საათებში, თავის საცხოვრებელ სახლში, მდებარე: ქუთაისი, ფ-----
-ში დ----- ჩ-----მ არასრულწლოვანი ნ----- თანდასწრებით იძალადა სიდედრზე მ----- თ-----ზე (წააქცია და მუცელში ჩაარტყა ფეხი) ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით მ----- თ-----ს სხეულზე აღენიშნება მსუბუქი ხარისხის დაზიანება.

2. სასამართლომ დაადგინა:

სასამართლოს მიაჩნია, რომ სხდომაზე გამოკვლეული და გამოკვლევის გარეშე მიღებული მტკიცებულებებით ვერ ჰპოვა დადასტურება **მ----- თ----- და დ----- ჩ-----** მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენამ; ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაადასტურებდა **მ----- თ----- და დ----- ჩ-----** ბრალეულობას.

3. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ

ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან. ბრალდებულების მ----- თ-----
-- და დ----- ჩ----- სისხლის სამართლის საქმეზე გარდა ბრალდებულების მ-----
-- თ----- და დ----- ჩ-----, მოწმეების: ა----- ჩ-----, მ----- თ----- და
ნ----- ჩვენებებისა სხვა მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ
გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის
გარეშე და მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

მოწმე მ----- თ-----მ ისარგებლა საქართველოს სსსკ-ის 49-ე მუხლის
პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით მოწმისათვის გარანტირებული უფლებით,
კერძოდ, მოწმეს უფლება აქვს არ მისცეს ჩვენება, რომელიც დანაშაულის
ჩადენაში ამხელს მას ან მის ახლო ნათესავს. ამავე კოდექსის მე-3 მუხლის მე-2
ნაწილის თანახმად, ახლო ნათესავად ითვლება **მშობელი და მეუღლე**.

მოწმე ნ----- ისარგებლა საქართველოს სსსკ-ის 49-ე მუხლის პირველი
ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით მოწმისათვის გარანტირებული უფლებით, კერძოდ,
მოწმეს უფლება აქვს არ მისცეს ჩვენება, რომელიც დანაშაულის ჩადენაში
ამხელს მას ან მის ახლო ნათესავს. ამავე კოდექსის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილის
თანახმად, ახლო ნათესავად ითვლება **მშობელი**.

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხული ა----- ჩ----- ჩვენებით
ირკვევა, რომ 2018 წლის 24 თებერვალს სალამოს საათებში მის შვილთან დ-----
ჩ-----სთან ერთად მივიდა ქუთაისში, ფ-----ში, საიდანაც უნდა
წამოეყვანათ ბავშვი. დ----- ჩ----- შევიდა სახლში ბავშვის გამოსაყვანად,
თვითონ ელოდებოდა მანქანაში. რაღაც პერიოდის შემდგომ დ-----
აღელვებული სახით, ბავშვით ხელში ჩავიდა კიბეზე. თავად ბავშვი
გამოართვა, დ----- კი სახლის წინ მყოფ ხალხს ესაუბრებოდა, რომლებიც მას
ამშვიდებდნენ. ამ დროს მანქანასთან მივიდა მ----- თ-----, რომელსაც ა-----
ჩ-----მ უთხრა, რომ მანქანას არ მიახლოებოდა. აღნიშნულის შემდგომ
ჩასხდნენ მანქანაში და წავიდნენ მათ საცხოვრებელ სახლში. მოწმემ განმარტა,
რომ დ----- ჩ-----ს კისრის მიდამოში აღენიშნებოდა დაზიანება სიწითლის
სახით, ასევე გაწყვეტილი ჰქონდა გიშრის მძივი, რომელიც ეკეთა კისერზე.

საქმეში წარმოდგენილი **მოწმე ე----- თ----- ჩვენებით ირკვევა, რომ**
ცხოვრობს ქუთაისში, ფ-----ში, 2018 წლის 24 თებერვალს
იმყოფებოდა საცხოვრებელ სახლში, დაახლოებით სალამოს 21:00 საათზე
ეზოდან გაიგონა ხმამაღალი ყვირილის ხმა, რის გამოც გავიდა გარეთ და
დაინახა, რომ მისი მეუღლე დ----- და მაზლი რ----- თ-----
ამშვიდებდნენ დ----- ჩ-----ს, რომელიც იყო აღელვებული. მ----- თ-----გან
შემდგომ გაიგო, რომ მას და დ----- ჩ-----ს შორის ადგილი ჰქონდა
კონფლიქტს.

საქმეში წარმოდგენილი **მოწმე რ----- თ----- ჩვენებით ირკვევა, რომ**
ცხოვრობს ქუთაისში, ფ-----ში, 2018 წლის 24 თებერვალს

იმყოფებოდა საცხოვრებელი სახლის მიმდებარედ, ძმასთან დ-----
ერთად. დაახლოებით საღამოს 21:00 საათზე დაინახა, რომ მ----- თ-----
სახლთან ეყენა ა----- ჩ----- ავტომანქანა, სადაც ისხდნენ ა----- და დ----- ჩ-----
-ები. დ----- ჩ----- იყო აღელვებული. შემდეგ გაიგო, რომ მ-----ს და მის სიძეს
მოუვიდათ კონფლიქტი.

ანალოგიურად არის აღწერილი ფაქტობრივი გარემოებები **მოწმე დ----- თ-----**
--- გამოკითხვის ოქმში.

გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათით, ფორმა N1 დადგენილია,
2018 წლის 24 თებერვალს, ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის
პირველ განყოფილებაში დაიწყო გამოძიება მასზედ, რომ ქუთაისში, რ-----
----- დ----- ჩ-----მ სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა მისი
მეუღლის მ---- თ----- დედას მ----- თ-----ს.

დანაშაულის შესახებ შეტყობინების N451462 თანახმად, ქუთაისის
საქალაქო სამმართველოს პოლიციის პირველ განყოფილებაში შევიდა მ---- თ----
----- შეტყობინება, რომელმაც განაცხადა, რომ კონფლიქტია მეუღლეებს
შორის.

სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნის თანახმად -
25.02.2018 წელს 10:49 – 11:00 საათზე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მოქ. მ----
--- თ-----ს სხეულზე გარეგნულად აღენიშნებოდა დაზიანებები
სისხლნაჟღენთისა და ნაჭდევის სახით (აღწერილობა და ზუსტი ლოკალიზაცია
იხილეთ პირადი გასინჯვის მონაცემებში) დაზიანებები განვითარებულნი
არიან რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის (საგნების) ზემოქმედების შედეგად, ცალ-
ცალკე და ერთობლიობაში მიეკუთვნებიან სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ
ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ
ეწინააღმდეგებიან დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.

სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნის თანახმად -
25.02.2018 წელს 10:13 – 10:22 საათზე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მოქ. დ---
---- ჩ-----ს სხეულზე გარეგნულად აღენიშნებოდა დაზიანება ნაჭდევის სახით
(აღწერილობა და ზუსტი ლოკალიზაცია იხილეთ პირადი გასინჯვის
მონაცემებში) დაზიანება განვითარებულია რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის
ზემოქმედების შედეგად, მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ
ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება
დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.

ბრალდებულებმა მ----- თ-----მ და დ----- ჩ-----მ გამოიყენეს დუმილის
უფლება.

4. სამართლებრივი შეფასება:

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში. სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყოს ერთმანეთთან შეთანხმებული, მტკიცებულებებს შორის უნდა არსებობდეს შინაარსობრივი კავშირი, უნდა იყოს აშკარა, ანუ ერთმანეთთან შეთანხმებული მტკიცებულებები აშკარად უნდა ადასტურებდნენ რაიმე ფაქტს ან გარემოებას და მათში ეჭვის შეტანის გონივრული საფუძველი არ უნდა არსებობდეს. მტკიცებულებათა ერთობლიობა პირდაპირ და ცალსახად უნდა ადგენდეს ფაქტებს და პირის ბრალეულობას, სწორედ ამ პირის მიერ დანაშაულის ჩადენის, მოტივის, მიზანს, განზრახვას და ა.შ. გარდა ამისა, მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყო დამაჯერებელი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და უტყუარი მტკიცებულებები უნდა იყოს დამაჯერებელი ობიექტური, ნეიტრალური პირისათვის, რათა ეს პირი დარწმუნდეს სწორედ ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენაში. დამაჯერებლობის ხარისხი იმდენად მაღალი უნდა იყოს, რომ არ უნდა იწვევდეს რაიმე გონივრულ ეჭვს ან ვარაუდს. მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებსა და გარემოებებს, არ უნდა ბადებდეს ისეთ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩამდენის ფაქტობრივ გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს და გონივრულ კითხვებს გააჩენს ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ.

გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებული, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობის არარსებობის პირობებში პირის დამნაშავედ ცნობის დაუშვებლობის საკითხთან დაკავშირებით,

სასამართლო მოიხმობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის №1/1/548 გადაწყვეტილებაში ჩამოყალიბებულ განმარტებას საქმეზე - „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, რომლის მიხედვითაც, „...ზემოაღნიშნული კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლის თანახმად, დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და ამდენად, სისხლის სამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას ქმნის. მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრების პრინციპი წარმოადგენს იმის გარანტიას, რომ სახელმწიფო მოხელეთა თვითნებობისა თუ შეცდომების შედეგად არ მოხდეს უდანაშაულო პირის მსჯავრდება. უტყუარობის კონსტიტუციური სტანდარტი მოიცავს მოთხოვნას, რომ საქმისათვის მნიშვნელოვანი ფაქტისა თუ გარემოების დადასტურება მხოლოდ სანდო წყაროდან მიღებული და ჯეროვნად შემოწმებული ინფორმაციის საფუძველზე მოხდეს. მტკიცებულების საფუძველზე მიღებულმა ინფორმაციამ უტყუარად, ერთმნიშვნელოვნად უნდა მიუთითოს იმ ფაქტობრივ გარემოებაზე, რომლის დასადასტურებლადაც არის წარმოდგენილი. ამდენად, უტყუარი მტკიცებულებები სისხლის სამართლის პროცესში წარმოადგენს განაჩენის დადგომისათვის უალტერნატივო საშუალებას. ეს უმნიშვნელოვანესი გარანტია გამოირიცხავს მტკიცებულებების გარეშე, მხოლოდ ვარაუდების გამო, პასუხისმგებლობის დაკისრებას. ამასთანავე, დანაშაულებრივი ქმედება უნდა დადასტურდეს გონივრულ ეჭვს მიღმა, უნდა გამოირიცხოს ყოველგვარი გონივრული ეჭვი პირის მიერ კონკრეტული დანაშაულის ჩადენასთან დაკავშირებით. სასიცოცხლოდ აუცილებელია, რომ სახელმწიფოს ლეგიტიმური უფლება, განახორციელოს სისხლისსამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს დასუსტებული ისეთი მტკიცებულებითი სტანდარტით, რომელიც მიუკერძოებელ ადამიანს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ“.

სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ოჯახის წევრის ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, პატივი და ღირსება, მათი უფლება იცხოვრონ მშვიდ გარემოში. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი

შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით ვერ დადასტურდა მ----- თ----- მიერ - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ და დ----- ჩ----- მიერ - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ;

საქმეში წარმოდგენილია **სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნა, რომლის თანახმად** - 25.02.2018 წელს 10:49 – 11:00 საათზე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მოქ. მ----- თ-----ს სხეულზე გარეგნულად აღენიშნებოდა დაზიანებები სისხლნაჟღენთისა და ნაჭდევის სახით. დაზიანებები განვითარებულნი არიან რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის (საგნების) ზემოქმედების შედეგად, ცალ-ცალკე და ერთობლიობაში მიეკუთვნებიან სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგებიან დადგენილებაში მითითებულ თარიღს. **სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნის თანახმად** - 25.02.2018 წელს 10:13 – 10:22 საათზე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მოქ. დ----- ჩ-----ს სხეულზე გარეგნულად აღენიშნებოდა დაზიანება ნაჭდევის სახით. დაზიანება განვითარებულია რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის ზემოქმედების შედეგად, მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს. სასამართლო უთითებს, რომ წარმოდგენილი ექსპერტიზის დასკვნებით ზოგადად შესაძლებელია დადგინდეს სხეულზე მიყენებული დაზიანებების არსებობა, მათი სიმძიმე და რაოდენობა, თუმცა სამედიცინო ექსპერტი ვერ დაადგენს თუ ვის მიერ იქნა მიყენებული ეს დაზიანებები. საქმეში კი არ არის წარმოდგენილი სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც დაადასტურებდა, რომ აღნიშნული დაზიანებები მ----- თ-----მ მიიღო დ----- ჩ----- მიერ განხორციელებული ძალადობრივი ქმედებების შედეგად, ხოლო დ----- ჩ-----მ აღნიშნული დაზიანებები მიიღო მ----- თ----- მიერ განხორციელებული ძალადობრივი ქმედებების შედეგად.

რაც შეეხება საქმეში წარმოდგენილ მოწმეების ა----- ჩ-----, ე----- თ-----, რ----- თ----- და დ----- თ----- ჩვენებებს სასამართლო უთითებს არცერთი მათგანი არ არის ფაქტის თვითმხილველი და აღნიშნული მოწმეების ჩვენებები საქართველოს სსსკ-ის 76-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად წარმოადგენენ ირიბ ჩვენებებს.

სასამართლო იზიარებს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს მიდგომას, რომ ირიბი ჩვენება, ზოგადად, ნაკლებად სანდო მტკიცებულებაა, მისი გამოყენება შეიცავს პირის ბრალეულობასთან დაკავშირებით მცდარი აღქმის შექმნის საფრთხეს (იხილეთ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის გადაწყვეტილება საქმეზე „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“ 22/01/2015; №1/1/548; §52). შესაბამისად, მოწმეების ა----- ჩ-----, ე----- თ-----, რ----- თ----- და დ----- თ----- ჩვენებების სამართლებრივი ღირებულება, მაშინ როდესაც მათ მიერ, სასამართლოსთვის მიწოდებული ინფორმაცია არ დადასტურებულა სასამართლოში წარმოდგენილი არც ერთი პირდაპირი მტკიცებულებით, სასამართლო ვერ დაეყრდნობა.

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარეს არ წარმოუდგენია ეჭვის გამომრიცხავ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც უტყუარად დაადასტურებდა ბრალდებულების მ----- თ----- და დ----- ჩ----- ბრალეულობას ინკრიმინირებულ დანაშაულში. წარმოდგენილი მტკიცებულებები კი არ იძლევა კონკრეტული ფაქტობრივი გარემოებების დადგენილად მიჩნევისა და მისი სამართლებრივი შეფასების საფუძველს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, მხარეთა უშუალო მონაწილეობით საქმის განხილვის შემდეგ, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზე არ არის გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა მ----- თ----- ა და დ----- ჩ-----, საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, დამნაშავედ ცნობისა და მათ მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, რის გამოც მ----- თ----- და დ----- ჩ----- წარდგენილ ბრალდებაში უნდა გამართლდეს.

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 258-260-ე, 268-ე, 270-272-ე, 275-276-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

მ----- თ----- ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში.

დ----- ჩ----- ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით** წარდგენილ ბრალდებაში.

მ----- თ----- და დ----- ჩ----- მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს და გირაოს შემტანს, განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა.

გამართლებულებს მ----- თ-----ს და დ----- ჩ-----ს განემარტოს საქართველოს სსსკ-ის 92-ე მუხლით გათვალისწინებული ზიანის ანაზღაურების უფლება.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქ. №32), სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

გოგოლაური

თათია